

C124 – BIN10

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

31 januari 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de stand van zaken met betrekking tot de projectrealisaties van het actieplan 2005 van de Kenniscel Wetsmatiging	1
Vraag om uitleg van de heer Ludo Sannen tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het ontwerp van KB met betrekking tot de anciënniteit van brandweerlui	
Vraag om uitleg van de heer Tom Dehaene tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het uitblijven van het advies van het Vlaamse Gewest over de aanpassing van het KB van 20 maart 2002 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende het geldelijk in aanmerking nemen van de diensten verricht door vrijwilligers van de openbare brandweerdiensten aangeworven als beroepsbrandweerlieden	
Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het uitblijven van het advies van het Vlaamse Gewest met betrekking tot het KB van 20 maart 2002, meer bepaald met betrekking tot de verloning en anciënniteit van brandweerlui	
Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de ongelijke verloning van brandweerlui	
Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het uitblijven van het advies van het Vlaamse Gewest met betrekking tot het KB van 20 maart 2002, meer bepaald met betrekking tot de verloning en anciënniteit van brandweerlui	6
Vraag om uitleg van mevrouw Else De Wachter tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de laatste wilsbeschikking met betrekking tot de ideologische en filosofische overtuiging	9
Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over BTW-recuperatie inzake rioleringen	11

Waarnemend voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten, ondervoorzitter

Vraag om uitleg van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de stand van zaken met betrekking tot de projectrealisaties van het actieplan 2005 van de Kenniswetwetmatiging

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, deze vraag dateert van een tijd geleden. Ik heb ze intussen moeten aanpassen. Ik hoop dat uw kabinet deze actualisering heeft ontvangen.

De Vlaamse Regering heeft als doel vooropgesteld op actieve wijze waar mogelijk vereenvoudigingen in de beleidsvoering door te voeren. Dit moet de burger ten goede komen. Hij mag niet meer constant worden geconfronteerd met ondoorzichtige en soms dubbelzinnige regels. De Kenniswetwetmatiging heeft deze specifieke opdracht gekregen.

Het is interessant om de vorderingen te volgen en een vergelijking te maken tussen het Actieplan 2005 en de realisaties zoals die op de website worden opgelijst. Van de 104 projecten zouden er volgens het actieplan in het derde kwartaal 25 gerealiseerd moeten zijn. Dat waren er slechts een tiental. Per 31 december zouden er 54 gerealiseerd moeten zijn en dat waren er slechts 16.

Ik besef uiteraard dat de verschillende projecten zich uitstrekken over de verschillende beleidsdomeinen. Ik stel de vraag aan u omdat u als coördinerende minister een sturende rol kunt en moet spelen. Wat ligt er aan de basis van de vertraging in de realisatie van de lopende vereenvoudigingsprojecten? Brengt de vertraging de geplande realisaties in het gedrang?

Welke inspanningen zult u als stuwende kracht achter de vereenvoudiging doen, om alsnog het Actieplan 2005 terug op de sporen te krijgen en de planning te respecteren?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw De Ridder, uw vraag geeft me de gelegenheid nog eens in te gaan op de kwaliteitseisen die we onszelf opleggen op het vlak van wetgeving en administratieve vereenvoudiging. Ik heb niet zonder ongenoegen de tekst van uw persconferentie gelezen. U haalt daarin nogal uit naar deze minister. U vergelijkt hem met de federale ministers. De federale overheid zou het land van melk en honing zijn. Op Vlaams vlak zou het niet allemaal zo goed lopen. U wenst me een hoger Vincent Van Quickenborne-gehalte toe. Ik kan u zeggen dat de Vlaamse aanpak systematischer, kwalitatiever en grondiger is. De federale overheid kopieert ons en doet dat niet op een efficiënte manier. Ze heeft na jaren van sukkelen misschien wel een betere manier van werken gevonden en communiceert daar vooral beter over. Ons actieplan vormt slechts een van de facetten. We werken vooral structureel en grondig.

Vanaf 1 januari 2005 hebben we twee regels ingevoerd en opgelegd aan elke minister, namelijk de RIA of de reguleringssimpactanalyse en de compensatieregulering voor administratieve lasten. Onder mijn beleid is de kwaliteit van de Vlaamse regelgeving gestegen van 51 procent in maart 2005 tot 85,7 procent op 31 december 2005. Ook op het vlak van de administratieve lasten werd een opmerkelijke vooruitgang geboekt. Op 31 december 2005 maten we een toename van 1.037.721 euro en een daling van 13.171.249 euro, wat neerkomt op een nettobesparing van meer dan 12 miljoen euro.

U weet dat ik er een punt van maak om heel eerlijk te communiceren. Ik denk niet dat er andere overheden zijn in Europa die dat op dezelfde manier doen. De federale overheid doet dat alleszins niet. Europa doet dat niet. Wij benoemen net zo goed de bijkomende lastenverhogingen als de lastenverlagingen. Ik durf te zeggen dat we de zaken fundamenteel vrij goed onder controle hebben. We hebben ook de moeite gedaan om opleidingen te geven, én aan de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap én aan de kabinetten én aan de ambtenaren van het Vlaams Parlement.

Hoewel de Kafka-test uit onze Vlaamse reguleringssimpactanalyse werd overgenomen, is hij niet verplicht. Hij wordt bij wijze van vrijwilligheid aan de federale beleidsdomeinen opgelegd. Onze RIA is een consequente en systematische verplichting.

Ook de compensatieregeling voor administratieve lasten speelt federaal niet. Dat is een zeer efficiënt middel. We tellen de verplichtingen die worden opgelegd aan de burger, de onderneming, de lokale overheid, de onderwijsinstellingen enzovoort. We meten het aantal keren dat daaraan moet worden gewerkt. We tellen het aantal vrouw- of manuren dat eraan wordt besteed en vermenigvuldigen dat met het aantal euro's dat dit kost en dat is afhankelijk van het niveau van de ingezette medewerker. Zo komen we tot een objectieve en wetenschappelijk onderbouwde meting van de lasten. Dat is onze fundamentele aanpak, en de belangrijkste. Dit is de boodschap die ik wil meegeven. Wij gaan structureel en fundamenteel te werk. Dit moet op termijn vruchten afwerpen. Dit is een veel belangrijker aspect dan de projecten, al verdienen deze ook onze aandacht.

We werken aan concrete vereenvoudigingsprojecten. Die werden inderdaad gebundeld in het Actieplan 2005. Dit is een rollend plan, het gaat zeer ver en zeer wijd. Het is niet beperkt tot twaalf actiepunten, bij wijze van spreken.

Ik ben niet de coördinerende minister voor administratieve vereenvoudiging voor elk van die projecten. Ik ben dat alleen wanneer een project of actie beleidsoverschrijdend is, verder draagt elke minister zijn eigen verantwoordelijkheid. Hij wordt door ons wel aangestuurd, krijgt ideeën toegespeeld en wordt permanent gesensibiliseerd. Hij blijft niettemin de ultieme verantwoordelijkheid dragen voor zijn eigen beleidsdomein. Ik coördineer wel als het om beleidsoverschrijdende acties of plannen gaat. Waar nodig zal ik dan ook bijspringen en aansturen. Ik ben ook verantwoordelijk voor de structurele aanpak die ik u geschetst heb.

Sommige beleidsdomeinen hebben inderdaad vertraging opgelopen. Het project ruimtelijke ordening voor de modernisering van de buurtwegen bijvoorbeeld dateert al van de vorige regeerperiode en heeft ernstige vertraging. Hetzelfde geldt voor nog een aantal projecten in de ruimtelijke ordening, het woonbeleid en het onroerend erfgoed. Ik geef u enkele voorbeelden: het uitzuiveren van de dubbele heffing op leegstaande en verkrotte panden en de vaststelling van de inventaris van het onroerend erfgoed. Ik volg dat op de voet. Ik had vorig jaar al de beslissing genomen om elke collega te gaan opzoeken en met de kabinetten te gaan samenzitten om per beleidsdomein de problemen op te lijsten, om na te gaan wat een stimulans verdient en wat snel moet

worden aangepakt. Die ronde van de kabinetschefs is grotendeels afgewerkt. De bedoeling is ondersteuning te bieden waar nodig.

Elk kwartaal maken we de resultaten bekend. U zegt nu dat er maar 16 projecten afgewerkt zijn terwijl het er 54 hadden moeten zijn. In de regel communiceren we echter pas over een project als het afgerond is. Op dit moment zijn er niet 16 maar ruim 30 projecten afgerond of in de laatste rechte lijn, de fase waarin ze aan de Inspectie van Financiën worden voorgelegd. Net voor een project op de agenda van de regering komt, beschouw ik het als klaar. De administratieve molen zorgt evenwel voor wat vertraging.

In vergelijking met de eindresultaten van het actieplan 2003-2004 staan we er zelfs goed voor. In de eerste zes maanden van dat actieplan werden welgeteld twee projecten gerealiseerd. Vergelijk dat met ons resultaat na zes maanden. Op de 91 projecten van het actieplan 2003-2004 werd een realisatiegraad van 55 percent gehaald. We staan er dus beter voor dan u beweert.

Er zijn ook nog grote projecten gerealiseerd die niet op de lijst voorkomen. Bijvoorbeeld het ontwerp van decreet betreffende de Vlaamse grondenbank wordt weldra ingediend bij het Vlaams Parlement. Hetzelfde geldt voor de harmonisatie van de rechten van voorkoop. Met de integratie van de bouw- en de milieuvergunning, waaraan ik werk samen met de ministers Peeters en Van Mechelen, staan we ook al ver. Dit kan binnenkort door de regering worden goedgekeurd.

Andere projecten naderen hun voltooiing. Er zijn projecten bij waarop men vroeger zijn tanden heeft stukgebeten. Het besluit over de premierereglementering voor de campings is klaar en zal binnenkort ter goedkeuring aan de regering worden voorgelegd. Binnenkort zult u een debat kunnen voeren over de harmonisatie van de Vlaamse fiscale regelgeving. De meting van de administratieve lasten inzake lokale bedrijfsheffing wordt eveneens binnenkort opgeleverd, en minister Van Mechelen is klaar met de verruiming van de vrijstelling van de bouwkundige verordening.

Er zijn ook projecten die een permanent proces inhouden, vooral dan bij Onderwijs. Het zou ons te ver voeren nu alle deelprojecten te becommentariëren, maar ze zitten op schema en leveren goede resultaten op. Hetzelfde geldt voor de landbouwprojecten.

Het gaat daar veeleer om e-government dan om administratieve vereenvoudiging, maar die dingen gaan vaak samen. We zien e-government immers als een verandering van de administratieve processen.

Anderzijds zijn er ook projecten die vertraging hebben opgelopen. Dat is overal zo, ook op het federale niveau of onder de vorige regering. Ofwel stellen we, zoals een voormalig eerste minister, nooit een termijn voorop, zodat we ook geen vertraging kunnen oplopen. Ofwel leggen we wel termijnen vast, en lopen we het risico dat ze botsen, bijvoorbeeld op de complexiteit van dit land. Een voorbeeld is de vereenvoudiging van de rapportage in het kader van het samenwerkingsakkoord verpakkingsafval. Dat is uiterst moeilijk omdat het een gewestmaterie is en we het complexe besluitvormingsproces op Belgisch niveau niet helemaal in handen hebben. Ook het project met betrekking tot bouw- en milieuvergunningen heeft een zekere vertraging opgelopen. Dat is een moeilijk proces. We zetten binnenkort echter een heel grote stap vooruit.

Ik volg alles op de voet, ook al gaat het om de verantwoordelijkheid van een collega-minister. Zo was er in het beleidsdomein Welzijn een project omtrent de afstemming van de vzw-wetgeving dat vertraging opliep. Ik heb dat op de agenda van de regering van 9 december gezet met de bedoeling zelf coördinerend op te treden. Ik probeer samen met de bevoegde minister op collegiale wijze tot een oplossing te komen.

Het zou ons te ver leiden nu in te gaan op de stand van zaken van elk van de projecten uit het actieplan. Er zijn er echter meer dan 30 klaar. U hebt de stand van zaken in het vereenvoudigingsbeleid dan ook iets te pessimistisch ingeschat.

In de regeringsbeslissing van 29 april 2005 is opgenomen dat ik hierover omstandig zal rapporteren aan het Vlaams Parlement in een voortgangsrapport. Dat zal nog voor de zomer gebeuren. Op dat moment zullen we ruimschoots de gelegenheid hebben om hierover nog verder van gedachten te wisselen. We zullen daarbij ook dieper dan nu kunnen ingaan op de vorderingen.

De projecten staan los van elkaar, zodat ze elk hun eigen tijdsplan volgen, en zodat geen enkel project het actieplan in zijn geheel in gevaar kan brengen. Een bijsturing van het beleid is niet nodig. Ik volg het actieplan verder op de voet op. Wanneer een project beleidsoverschrijdend is, coördineer ik en overleg ik

met de bevoegde minister. We zijn bijna klaar met de ronde van de kabinetten.

Administratieve vereenvoudiging is een blijvend aandachtspunt voor de hele regering. De structurele maatregelen, zoals de RIA, en de administratieve compensatiemaatregelen zijn integraal door de regering goedgekeurd. Het zijn dus geen maatregelen van enkele ministers.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik neem nota van uw heel kritische bemerkingen aan het adres van de federale overheid.

Deze problematiek moet los gezien worden van de partijpolitiek. Als er een domein is waarop we dat kunnen doen, dan is het wel de administratieve vereenvoudiging.

U zei zeer structureel te werk te gaan en dat belangrijker te vinden dan een projectmatige benadering van het probleem. Onze fractie is het daar niet mee eens. Beide benaderingen zijn gelijkwaardig. Uiteraard is het belangrijk een structurele oplossing aan te bieden en de problematiek in zijn geheel te bekijken, maar we vinden het ook heel belangrijk dat we een lijst van meldingen aan u kunnen bezorgen en dat erop wordt toegezien dat daar iets aan wordt gedaan.

U zei ook niet sturend te werk te gaan ten aanzien van bepaalde problemen, tenzij ze beleidsoverschrijdend zijn.

Minister Geert Bourgeois: U sprak over 'coördinerend en sturend'. Ik coördineer echter alleen als het beleidsoverschrijdend is. Wel stuur ik aan en geef ik ondersteuning.

Mevrouw Annick De Ridder: Het verheugt me dat u bij de kabinetten langs gaat om de problemen te inventariseren en om samen na te gaan hoe er spoedig oplossingen kunnen worden gevonden. U maakte ook een lijst van projecten die in de laatste rechte lijn zitten. Die dingen stonden nog niet op de website, en het doet me genoegen te vernemen dat het lijstje nu langer is.

Toch waarschuw ik u ook dat onze fractie hier een actiepunt van maakt. We zullen dit volgen en niet nalaten u opnieuw te ondervragen bij de volgende

evaluaties. Het probleem is te belangrijk. Uw antwoord is bevredigend omdat u ook bij de kabinetten langs gaat en daar sturend wil optreden, maar de komende maanden, en zeker nog voor de zomervakantie, bij de volgende inventaris, zullen we met de microscoop nagaan of de agenda inderdaad wordt uitgevoerd. Hoe dan ook heeft uw antwoord veel duidelijkheid gebracht over de nog af te ronden projecten.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw De Ridder, u hebt de vergelijking gemaakt met de federale regering, en u moet me dan ook niet verwijten dat ik riposteer door daarnaar terug te verwijzen. Ik herhaal dat wij veel beter bezig zijn. Laat bijvoorbeeld eens op een objectieve manier de administratieve lasten meten van het alimentatiefonds. Ga eens na wat dat aan kosten genereert.

De federale overheid meet niet wat de bijkomende lasten zijn van elke nieuwe maatregel, terwijl wij aan elke minister zeggen dat de lasten gegenereerd door nieuwe maatregelen binnen hetzelfde beleidsdomein moeten worden gecompenseerd. Dat is fundamenteel, ongeacht de lopende projecten, die eigenlijk rechtzettingen zijn van wat er is fout gelopen in het verleden. We maken de beleidsmakers uit het verleden geen verwijten, want toen was dit niet zo'n groot aandachtspunt, maar projecten werken in op wat bestaat. Met onze structurele maatregel willen we voorkomen dat er nieuwe lasten ontstaan, en met gunstig gevolg, want we compenseren niet alleen, we verminderen ook structureel de lasten.

Ik heb gezegd dat het op federaal niveau nu beter gaat, maar het is daar dan ook heel lang fout gegaan. Onder de regering-Dehaene is een dienst administratieve vereenvoudiging opgericht, die ook werkte. Die is echter op een zijspoor gezet door de eerste regering-Verhofstadt en vervangen door opeenvolgende koninklijke commissarissen die er zo ongeveer niets van bakten. Het is dan ook helemaal verzand.

Pas onder de tweede regering-Verhofstadt worden er maatregelen genomen. Daar zijn heel goede en zelfs schitterende dingen bij, maar objectief gezien zijn er jaren verloren gegaan. Bovendien worden er nog altijd geen metingen gedaan. Elke dag worden er opnieuw zware bijkomende lasten gecreëerd. Wij

meten ze. Geen minister kan hier iets doen of het wordt gecontroleerd.

Onze meldingen pakken we heel structureel aan. Morgen houd ik daarover een persconferentie samen met minister Moerman. We zullen ook met de meldingen van de burgers en de ondernemingen structureel te werk gaan dan andere beleidsniveaus.

Dat u me waarschuwt, is een positief signaal. U mag het goed opvolgen, en ik hoop bovendien dat er veel goede voorstellen komen. Om de ronde van de kabinetten te doen, heb ik u niet nodig gehad; daar was al over beslist. Bovendien hebben we ook vorig jaar al die ronde gemaakt. Dit was de tweede of de derde keer.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Mijnheer de minister, ik sluit me aan bij uw stelling dat er de voorbije maanden heel veel inspanningen gedaan zijn. Waar het gaat om nieuwe regelgeving en decreten, wordt er inderdaad op toegezien dat ze geen nieuwe administratieve lasten opleveren. Echter, voor wat betreft de bestaande decreten en regelgeving sluit ik me veeleer aan bij het standpunt van mevrouw De Ridder. Een aantal overbodige dingen zouden kunnen worden afgeschaft.

We hoeven hier niet voortdurend de vergelijking te maken tussen het federale en het Vlaamse niveau. De federale overheid heeft daadwerkelijk een aantal overbodige regels afgeschaft. Dat kan ook op Vlaams niveau. Ik geef een voorbeeld dat onder de bevoegdheid van de minister van Cultuur valt: de afschaffing van de Plus-3-pas. Daar heb ik al een jaar geleden een vraag over gesteld, en ik stelde toen concrete maatregelen voor ten aanzien van de gemeentebesturen, de ambtenaren en de ouderen, om op een eenvoudige manier die pas af te schaffen. Dat is een voorbeeld van regelgeving die vereenvoudigd kan worden. Er is dus nog veel werk aan de winkel, ook al willen we niet ontkennen dat u de laatste tijd veel aandacht aan administratieve vereenvoudiging besteedt.

Onze fractie heeft 15 concrete maatregelen voorgesteld met betrekking tot bestaande regelgeving en overbodige decreten. Tot nog toe hebben we daar nog geen antwoord op gekregen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Niets belet u een voorstel van decreet in te dienen om een decreet af te schaffen. Dat is een parlementaire bevoegdheid, maar ik herinner me niet dat er tijdens uw persconferentie voorstellen van decreet werden aangekondigd.

De heer Marnic De Meulemeester: Het ging veeleer om regelgeving.

Minister Geert Bourgeois: Vlaanderen is een jonge deelstaat, en heeft het geluk niet geconfronteerd te zijn met wetten uit de tijd van Napoleon. De wet op het duel afschaffen, kan mooi ogen, maar wij hebben het geluk niet met zulke wetten te zitten. Overigens hinderen ze niemand meer. Het kan leuk zijn om de huwelijksverbodsbepalingen tussen het huis van Saksen-Coburg en Oranje-Nassau af te schaffen, maar daar ligt niemand wakker van.

Wat we hopen niet mee te maken, is wat er gebeurd is met de veiligheidscoördinator in de federale wetgeving. Die werd eerst ingevoerd, waarna werd vastgesteld dat die wetgeving vereenvoudigd moest worden omdat ze te complex was en te veel last veroorzaakte. Dat proberen we tegen te gaan door structurele maatregelen.

Hoewel we een jonge deelstaat zijn, hebben we op sommige gebieden al een complexe wetgeving. De geïntegreerde bouw- en milieuvergunning kan eenvoudig lijken, maar is het niet. We staan nu op het punt een heel grote stap te zetten door ze in te voeren. Af en toe ondervind ik dat vereenvoudigen complexer is dan verwacht. Nogmaals, ik wil er geen misvatting over laten bestaan, ik neem mijn verantwoordelijkheid op, ik coördineer en stimuleer. Ik onderbouw en ik geef ondersteuning, met de Kennis- en Wetmatiging, waar nodig. De Plus-3-pas is een beslissing van de vorige minister van Cultuur. Trouwens, ik krijg het bericht dat de minister van Cultuur die pas wil afschaffen.

Ik wil geen paraplu opsteken. Ik heb geantwoord op alle vragen. Als een project niet beleidsdomeinoverschrijdend is, kan ik u alleen maar aanraden om de betreffende minister aan te spreken.

U kunt eveneens bij uw federale collega's pleiten voor een meting van de nieuwe federale regelgeving. De federale overheid maakt veel regelgeving die ons lasten oplegt. Denk aan de kinderopvang, het vrijwilligerswerk enzovoort. De lasten daarvan worden niet gemeten. Toch zal Vlaanderen daar nieuwe las-

ten van dragen, net zoals de lokale besturen, en dat hebben we dan weer niet in de hand.

De heer Ludo Sannen: De integratie van de milieuen de bouwvergunning zou blijkbaar een moeilijke opgave zijn. U hebt het parlement uitgenodigd om hiervoor voorstellen van decreet te maken. Er is een voorstel van decreet ingediend, mijnheer de minister. Als de regering er niet in slaagt om dit te regelen zou ik de parlementsleden willen vragen om ons voorstel van decreet goed te keuren.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Sannen, ik weet dat u dat initiatief genomen hebt. Ik feliciteer u daarmee. Of de coalitiepartners daarin meegaan, moeten we nog afwachten. Als ik me niet vergis, is uw voorstel beperkt tot de industriezones. Het ontwerp van decreet waar minister Van Mechelen, minister Peeters en ikzelf aan werken, is ruimer. Ik heb nog niet de kans gehad uw voorstel van decreet in extenso te lezen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Ludo Sannen tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het ontwerp van KB met betrekking tot de anciënniteit van brandweerlui

Vraag om uitleg van de heer Tom Dehaene tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het uitblijven van het advies van het Vlaamse Gewest over de aanpassing van het KB van 20 maart 2002 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende het geldelijk in aanmerking nemen van de diensten verricht door vrijwilligers van de openbare brandweerdiensten aangeworven als beroepsbrandweerlieden

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het uitblijven van het advies van het Vlaamse Gewest met betrekking tot het KB van 20 maart 2002, meer bepaald met betrekking tot de verloning en anciënniteit van brandweerlui

Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de ongelijke verloning van brandweerlui

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het uitblijven van het advies van het Vlaamse Gewest met betrekking tot het KB van 20 maart 2002, meer bepaald met betrekking tot de verloning en anciënniteit van brandweerlui

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in het verleden heeft de minister over dit onderwerp al antwoorden gegeven. Op de vraag van de heer Roegiers van 14 december 2004 hebt u geantwoord dat het om een federale materie ging. Op een vraag om uitleg op 10 mei 2005 antwoordde u: 'Ik hoop dat ik op een of andere manier een advies kan geven en dat advies zal positief zijn.' Eigenlijk kennen we uw advies dus al.

In de zomer 2005 ontving u dan het ontwerp van KB van de federale minister van Binnenlandse Zaken. Dat besluit zou aan de gemeenten de mogelijkheid

geven om aan vrijwilligers die voor 9 april 2002 – de datum van inwerkingtreding van het KB van 20 maart 2002 – beroepsbrandweerlid zijn geworden, een andere anciënniteit toe te kennen met inbegrip van de dienstjaren gepresteerd als vrijwilliger. Op die manier kan een ongelijke behandeling worden weg-gewerkt. Dat is de bedoeling. Het KB van 2002 is in alle opzichten een verbetering omdat het de anciënniteit van de brandweerlieden als vrijwilliger meetelt, alleen geldt dat alleen maar voor de aanwerving die na 9 april 2002 gebeurt. Dat kan tot grote verschillen leiden, afhankelijk van het tijdstip van aanwerving als beroepsbrandweerman. Wie net voor de bewuste datum werd aangeworven, en soms zelfs een hogere anciënniteit had als vrijwilliger, verdient minder. Dat is een onrechtvaardige situatie. Het kan niet dat een regelgeving een datum oplegt en daarmee alle verdiensten uit het verleden van de tafel veegt.

De gemeenten die probeerden om deze onrechtvaardige situatie zelf op te lossen, werden voortdurend teruggedrukt door de provincie omwille van de onverenigbaarheid met het KB. Juridisch gezien klopte dat wellicht. Vandaar dat minister Dewael dat nieuwe KB heeft uitgewerkt waarover de Vlaamse minister nu een advies mag en moet geven. Volgens mij is dit geen aartsmoeilijke materie. De adviesaanvraag dateert van de zomer van 2005. Blijkbaar hebt u een half jaar nodig om zo'n advies te geven, terwijl u in mei al gezegd hebt dat het een positief advies zou worden. De financiële draagwijdte kan toch niet de reden van dat uitstel zijn? Ik ga ervan uit dat het advies positief is, dat deze onrechtmatigheid wordt rechtgetrokken en dat u minister Dewael volgt in zijn voorstel.

Wanneer werd het advies gevraagd? Was dat inderdaad vorige zomer? Waarom laat het advies op zich wachten? Misschien bestaan er redenen die wij niet kennen. Wanneer wordt het dan wel overgemaakt aan de federale regering?

Mijn laatste vraag is eigenlijk overbodig, maar toch wil ik ze stellen. Welk advies geeft u over het ontwerp van KB?

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik ben blij dat met mij drie collega's deze vraag stellen. Ik ben geen kandidaat-brandweerman, al heb ik daar ooit wel van gedroomd. De tijd ontbreekt me om als vrijwilliger actief te zijn.

De heer Sannen heeft de zaak al duidelijk geschetst. Ik sluit me daar volledig bij aan. Het verbaast ook mij dat we nog geen advies gegeven hebben, vooral omdat uit mijn informatie blijkt dat zowel het Brusselse als het Waalse Gewest al een advies hebben overgemaakt. We mogen dit niet langer voor ons uitschuiven. Dit dossier sleept al vier jaar aan. De betrokkenen proberen al vier jaar de nodige aanpassingen te bekomen. Het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering kunnen het zich niet veroorloven om dit nog langer uit te stellen. Mijnheer de minister, ik vraag u om zo snel mogelijk advies te geven aan uw federale collega.

Wanneer hebt u de vraag tot advies ontvangen? Waarom is er nog geen advies verleend? Wat veroorzaakt die vertraging? Kunt u zeggen binnen welke tijdspanne het advies zal worden overgemaakt?

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik heb over dit onderwerp in de Senaat eind 2004 een schriftelijke vraag gesteld aan minister Dewael. Hij heeft geantwoord dat hij het probleem erkende. Voor de vrijwilligers die na 20 maart 2002 in het beroepskader werden opgenomen, bestaat er geen probleem. Wie voor die datum werd aangenomen, had pech. Binnen één korps kunnen hilarische toestanden ontstaan. Brandweertluiden doen hun werk niet alleen voor het geld. Er zit altijd heel wat idealisme achter. Als er loonongelijkheid ontstaat, zorgt dat wel voor de nodige wrevel.

Minister Dewael heeft dan beloofd om het KB te wijzigen. Hij heeft daarvoor het advies van de gewesten nodig. Dat antwoord gaf mij hoop. Ik verwachtte dat het snel zou gaan. Ik heb nog een brief geschreven in november 2005 omdat het vervolg op zich liet wachten. Toen bleek dat er in augustus een overleg plaatsvond met de gewesten. Voor het Brusselse Gewest waren er geen problemen. Het Waalse en het Vlaamse Gewest zouden op korte termijn hun advies inleveren. Na zo'n advies volgt er nog een overleg met de vakbonden, en uiteindelijk gaat het ontwerp van KB nog naar de Raad van State. De vakbonden zijn ingelicht dat de procedure ingezet is. In januari werd mij gesignaleerd dat alleen het Vlaamse advies nog ontbrak. Dit sleept al veel te lang aan. Ik zou graag willen dat er een oplossing komt voor de betrokkenen, zodat de wrevel wegebt.

Wanneer zal het advies klaar zijn? Wat is de aard van het advies?

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Ik heb hier nog weinig aan toe te voegen. Ik ben blij dat we over de partijgrenzen heen dezelfde vraag stellen. Dit geeft weer dat we allemaal bekommerd zijn om de situatie van de brandweermannen. Zij doen in alle omstandigheden alle mogelijke moeite om iedereen uit de nood te helpen.

Het werd al aangehaald: de situatie creëert wrevel. De brandweer beschouwt zichzelf als één grote familie. Daar hoort wrevel niet thuis. Ik hoop dat hier heel vlug een einde aan komt en dat uw antwoord positief zal zijn.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mevrouw de voorzitter, het is niet nodig om alles nog eens te herhalen. De bekommernis bestaat duidelijk over alle partijgrenzen heen. De vraag bestaat erin zo snel mogelijk een advies uit te brengen, zodat de ongelijkheid wordt weggewerkt. Als er niet snel een oplossing komt, kan het probleem escaleren.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Ik kan uw vragen positief beantwoorden, collega's. Tot nu toe kregen de brandweermannen aangeworven na 9 april 2002 hun anciënniteit. Wij bieden aan de lokale besturen de mogelijkheid om vanaf 1 januari 2005 ook de brandweermannen en -vrouwen die voor die datum werden aangeworven, hun anciënniteit toe te kennen. De verrekening in hun loon gebeurt pas vanaf januari 2005. Het feit dat dit zo lang geduurd heeft, maakt geen financieel verschil voor de betrokkenen. Ze zullen geen verlies lijden als de gemeente beslist om die anciënniteit in rekening te brengen.

Door de werkdruk van én het Gemeente- en Provinciedecreet, én het sociaal akkoord, én het financieringsbesluit op de erediensten, én het kiesdecreet, is deze kwestie een beetje tussen wal en schip gevallen. We hebben het KB nu terug opgevist. Het advies wordt aanstaande vrijdag op de regering besproken. We zullen een duidelijk signaal geven en beantwoorden aan de vraag van de sector. Ik wil een positief

gevolg geven aan de vraag en de roep van alle partijen in dit parlement.

De sector kan perfect vrede hebben met het lokale maatwerk. Ik heb er zelf achttien jaar als gemeentemandataris opzitten. De afstand tussen de brandweermannen en de politici is zeer klein. Zij dienen met hun werk het algemeen belang. Ik weet uit ervaring dat in de discussies over de brandweer en dergelijke geen sprake is van politieke kleur of strekking. Meestal komt het consensusmodel dan fel naar voren.

Ik zal u nog mijn voorbereide antwoord voorlezen. Het advies van de Vlaamse Regering over het koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 maart 2002 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende het geldelijk in aanmerking nemen van de diensten verricht door vrijwilligers van openbare brandweerdiensten aangeworven als beroepsbrandweerlieden werd bij brief van 1 juli 2005 aangevraagd.

Door mijn zware agenda die daarop volgde, ben ik deze vraag wat uit het oog verloren. Het advies is thans geagendeerd voor de Vlaamse Regering van 3 februari eerstkomend, waarna het meteen naar de federale minister van Binnenlandse Zaken zal worden gestuurd.

De voorgenomen wijziging houdt voor de gemeentebesturen de mogelijkheid, maar niet de verplichting, in om de vroegere diensten van vrijwilligers geldelijk te valoriseren, ook als die reeds voor de datum van 9 april 2002 in dienst zijn getreden als beroepsbrandweerman. De gemeentebesturen kunnen aldus tegemoetkomen aan de desiderata van sommige personeelsleden, als ze dat zelf wensen.

Ik zal de Vlaamse Regering voorstellen een gunstig advies te verlenen over dit koninklijk besluit.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Ik wil u bedanken voor het gunstige advies, mijnheer de minister.

Ik begrijp dat een kabinet soms zaken uit het oog verliest omwille van de werkdruk, maar u had dit kunnen delegeren aan de administratie. Dit is een typische taak voor de administratie. Dit is een klein advies. Ik begrijp uw uitleg, maar ik begrijp de redenen van de vertraging niet helemaal. U kunt de Vlaamse overheid niet helemaal vrijpleiten.

Ik ben blij dat er nu duidelijkheid komt en dat het dossier snel wordt afgehandeld.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister.

Ik sluit me aan bij de woorden van de heer Sannen. In twee weken tijd zegt u twee keer dat u te veel hooi op uw vork hebt genomen. Dat was wellicht onoverkomelijk. Ik maak me daar wel zorgen over. Vooral omdat voor het kiesdecreet externe firma's zijn ingehuurd. Als er zaken blijven liggen, moeten we op een gepaste manier proberen prioriteiten te bepalen.

Het is zeer goed dat de betrokkenen geen financieel nadeel berokkend wordt, maar de onzekerheid blijft bestaan. We moeten dit zo snel mogelijk communiceren aan de brandweer. Ik zal dat in elk geval ten persoonlijke titel doen. Ik zal hen geruststellen dat het in orde zal komen en dat de Vlaamse Regering gedaan heeft wat ze moet doen en dat de bal nu terug in het federale kamp ligt. Hopelijk kan de federale minister nu de draad snel weer opnemen en werk maken van het besluit.

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Dit sleept al vier jaar aan. Ik ben er zelf bij betrokken sinds eind 2004. Het gaat inderdaad om een beperkt dossier. Het zijn dergelijke dossiers die voor wrevel zorgen als er te veel tijd over gaat. Ik kan enigszins begrijpen dat zoiets tijd nodig heeft, maar natuurlijk hebben de mensen de reflex om hun volksvertegenwoordiger aan te spreken om te vragen hoe het nu zit. Het gaat hen om de erkenning van en waardering voor hun werk. Dat ligt zeer gevoelig. Het gaat om mensen die gestart zijn als vrijwilliger, ze zijn een engagement aangegaan. Ze verwachten van de overheid enige waardering. Het is belangrijk om daar vlugger op in te spelen. Ik heb begrip voor uw vele werk, maar het beleid moet gevoeliger zijn voor deze behoefte.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Dehaene, ik heb dat inderdaad al twee keer gezegd. Deze vertraging neem ik op mij, maar die van het kiesdecreet niet. Met alle respect, het werk dat wij in de afgelopen achttien maanden hebben verzet, is enorm. U weet wat we afgewerkt hebben: het Gemeentedecreet, het Provinciedecreet, het kiesdecreet, het sociaal akkoord, het financieringsbesluit voor de erediën-

sten en de aanpassing van de Wooncode. Dat is niet gering. Dat is niet alleen mijn verdienste, de hele meerderheid staat hier achter. Ik krijg de steun van de coördinatoren.

Ik zou ook willen dat we al verder stonden met het kiesdecreet. Het is geen excuus, het is gewoon een vaststelling, maar Brussel en Wallonië moeten nog beginnen met de parlementaire discussies.

Ik kom met open vizier naar het parlement. Ik ben zelf lang volksvertegenwoordiger geweest en zal het ooit wel opnieuw worden. Ik kom hier graag. Ik wil alleen maar de context even duiden. Deze vertraging neem ik volledig op mij.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Else De Wachter tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de laatste wilsbeschikking met betrekking tot de ideologische en filosofische overtuiging

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, twee jaar geleden werd het decreet op de begraafplaatsen en de lijkbezorging gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Vijf maanden later trad het in werking. De diverse uitvoeringsbesluiten en/of omzendbrieven zouden nu toch al ter beschikking moeten zijn om de vernieuwingen en/of wijzigingen correct te kunnen uitvoeren. Tot op heden, mijnheer de minister, hebt u nog niet veel duidelijkheid kunnen brengen met betrekking tot de uitvoering die de Vlaamse Regering eraan wil geven en dit heeft zeer belangrijke consequenties.

Ik haal een concreet voorbeeld aan. Het decreet zegt dat elkeen tijdens zijn leven een schriftelijke kennisgeving van zijn laatste wilsbeschikking kan overmaken aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van zijn gemeente. Vernieuwend daarin is ongetwijfeld dat iedereen nu ook kan laten vastleggen welk soort uitvaartplechtigheid hij wil en dus een keuze kan maken voor de katholieke, protestantse, anglicaanse of andere overtuiging. Belangrijk dus, en uiteraard de oprechte en laatste wens van die persoon. Maar

iedere onderrichting of uitvoeringsmodaliteit voor de ambtenaar van de burgerlijke stand ontbreekt nog steeds. Dit riskeert dus in een aantal gevallen echt dode letter te blijven of te leiden tot veel willekeur in de concrete toepassing.

Is er een uitvoeringsbesluit en/of omzendbrief in opmaak? Op welke manier moet de ambtenaar van de burgerlijke stand uitvoering geven aan deze decretaal voorziene mogelijkheid? Moet dit genoteerd worden bij de gemeentebesturen? Welke controle zal hierop moeten worden uitgevoerd? Welke sancties zullen worden opgelegd indien men deze uitdrukkelijke wilsbeschikking negeert of bewust niet naleeft?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw De Wachter, ik ben blij met deze vraag want dit thema beroert heel veel mensen. Ik sta er echt van te kijken hoeveel correspondentie we krijgen over dit onderwerp. Het komt niet alleen van ouderen maar ook van jongeren. Ze hebben erover gelezen in de kranten, en berichten opgevangen in de media. Dat is heel vreemd in een cultuur die erg gericht is op alles wat jong en jeugdig is. Onze jongeren zijn bezig met de dood en de rituelen, zowel de gelovigen als de ongelovigen. Ze willen die zaak goed regelen.

Mevrouw De Wachter, u hebt me al vaker vragen gesteld in deze richting, vooral over de crematoria. Het is van groot belang om hierover aan het grote publiek duidelijk te communiceren. Dit is een kiese aangelegenheid. Precieze informatie is hier nog meer aangewezen dan elders. We moeten misverstanden te allen tijde vermijden.

In toepassing van artikel 15, paragraaf 1, tweede lid, van het decreet van 16 januari 2004 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging, dat van mijn voorganger minister Van Grembergen stamt, kan elkeen tijdens zijn leven vrijwillig een schriftelijke kennisgeving van zijn laatste wilsbeschikking overmaken aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van zijn gemeente. De wilsbeschikking kan handelen over de wijze van lijkbezorging, maar ook over de asbestemming evenals over het ritueel van de levensbeschouwing voor de uitvaartplechtigheid. Mijn administratie heeft een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering voorbereid tot vaststelling van de wijze van lijkbezorging, de asbestemming en de rituelen van de levensbeschouwing voor de uitvaartplechtigheid. Die kunnen worden opgenomen in de schriftelijke ken-

nisgeving van de laatste wilsbeschikking en die kan aan de ambtenaar van de burgerlijke stand worden bezorgd. Dit ontwerp van besluit is door de Vlaamse Regering op 16 december 2005 principieel goedgekeurd. De afdeling Wetgeving van de Raad van State heeft op 3 januari 2006 een advies uitgebracht. Het ontwerp werd aan de technische opmerkingen van dit advies aangepast. Het ging vooral om technische aangelegenheden, geen inhoudelijke. Momenteel wacht ik op het advies van de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur. Daarna kan de goedkeuring door de Vlaamse Regering volgen.

Het ontwerp van besluit bepaalt dat de verklaring betreffende de laatste wilsbeschikking wordt ingediend door middel van een gedateerd en ondertekend document, dat tegen ontvangstbewijs moet worden overhandigd aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente van het Vlaamse Gewest waar de declarant is ingeschreven, hetzij in het bevolkingsregister, hetzij in het vreemdelingenregister, hetzij in het wachtregister.

De declarant kan in dit document voor het eerst een keuze maken tussen begraving en crematie. Indien hij er de voorkeur aan geeft na zijn dood gecremeerd te worden, dan kan hij een van de in het document voorziene mogelijkheden kiezen om te bepalen wat er met zijn as moet gebeuren. Tevens kan hij het ritueel van de levensbeschouwing kiezen volgens hetwelk de uitvaartplechtigheid moet verlopen. Er is keuze tussen 8 levensbeschouwingen: 6 religies, namelijk de katholieke, de protestante, de joodse, de islamitische, de orthodoxe en de anglicaanse, en twee overtuigingen, de vrijzinnige en de neutraal-filosofische, die het midden houdt tussen alles.

De declarant kan de verklaring altijd intrekken of wijzigen. De verklaring wordt ingeschreven in de bevolkingsregisters op de door de koning bepaalde wijze. De Vlaamse overheid kan dit niet regelen, omdat de materie van de bevolkingsregisters nog altijd een federale aangelegenheid is. Voor een vlotte implementatie van deze inschrijving werd reeds contact opgenomen met federaal minister van Binnenlandse Zaken Dewael.

Er kunnen uiteraard geen sancties worden opgelegd om de verklaring van de laatste wilsbeschikking af te dwingen. Er kan eventueel geprocedeerd worden, maar laat ons de dingen bij naam noemen: hoe kan zoiets goedge maakt worden? Stel dat iemand volgens het katholieke ritueel begraven is, hoewel hij had

aangegeven een burgerlijke begrafenis te wensen. Het is onkies dat het gebeurt, maar het is moeilijk te herstellen. Als de ene tak van de familie dat gedaan heeft tegen de wil van de overledene in, dan kan de andere tak die dat vaststelt, altijd procederen, maar voor de overledene maakt dat weinig verschil. Het gaat dus om discipline en respect, die ten aanzien van iemands laatste wilsbeschikking fundamenteel zijn.

Hetzelfde doet zich voor wanneer iemand gecremeerd werd, hoewel hij liever op de klassieke manier in de aarde was begraven. Dat is niet te herstellen. Er kan altijd wel geprocedeerd worden, bijvoorbeeld wanneer nabestaanden morele schade hebben geleden en zich in hun eer gekrenkt voelen. Het is echter niet duidelijk waar dat toe leidt. Het gaat om fundamenteel menselijk respect voor de laatste wilsbeschikking.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het komt er nu dus echt aan. Zoals u zei, is dit een heel moeilijk, maar ook belangrijk onderwerp. Het is dan ook niet meer alleen de oudere bevolking die zich ermee bezighoudt. Voor veel mensen is het fundamenteel dat ze dit kunnen doen. Ik ben dus heel tevreden dat het er nu zit aan te komen.

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Zit de wilsverklaring inzake euthanasie hier ook bij?

Minister Marino Keulen: Dat is een federale aangelegenheid, al denk ik wel dat ook dit wordt geregeld via de ambtenaar van de burgerlijke stand. Als senator kunt u daar een vraag over stellen in het federaal parlement. De regio's zijn hier zeker niet voor bevoegd.

Ik ben weliswaar verantwoordelijk voor de gemeenten, maar alles wat te maken heeft met bevolking en burgerlijke stand, is een federale materie. Dat is een zogenaamde gedeconcentreerde dienst. Ook de lokale besturen kunnen daar zelf niets mee doen. Het mag dan het hart van de gemeente zijn, en de dienst die de mensen het beste kennen omdat ze er vaak komen voor hun identiteitskaart, een reispas of hun rijbewijs, terwijl ze een bouwvergunning of een

milieuvergunning maar een uitzonderlijke keer nodig hebben, het gaat om werk voor de federale overheid.

De gemeente levert er alleen het personeel voor, maar kan er verder geen eigen beleid mee voeren. Ze voert alleen maar uit. Ze kan niet creatief omspringen met bijvoorbeeld de identiteitskaart en er het eigen wapenschild op afdrukken. Het is voor 100 percent uitvoering.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over BTW-recuperatie inzake rioleringen

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, sedert 1 januari 2005 zijn de drinkwatermaatschappijen saneringsplichtig. We hebben dat eind 2004 goedgekeurd in het programmadecreet 2005. Door de gewijzigde regelgeving inzake waterzuivering en rioleringen werden de gemeenten belastingplichtig wat betreft de uitvoering van riolerings- en waterzuiveringsprojecten. Daardoor kunnen de gemeenten en de steden de BTW van hun investeringen recupereren.

De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening VMW heeft de gemeenten per brief laten weten dat ze hiermee ook de historische BTW voor een periode van drie jaar kunnen recupereren, dus van voor de periode waarin de gemeenten belastingplichtig waren. Voor sommige steden en gemeenten die veel rioleringswerken en waterzuiveringswerken hebben uitgevoerd, gaat het om een redelijk groot bedrag. Dat geld is erg welkom, gezien de vele middelen die nog nodig zijn om te voldoen aan de Europese kaderrichtlijn Water en voor de nodige rioleringsprojecten.

Er hangt een tweede Europese veroordeling in de lucht omdat we nog niet zouden voldoen aan de kaderrichtlijn uit 1991. Op 20 december 2005 nam de BTW-administratie beslissing nummer ET 110 412, gebaseerd op een Europees arrest van 2 juni 2005 dat stelt dat de BTW-aftrek pas kan ingaan vanaf de datum waarop de rechtspersoon de hoedanigheid

van belastingplichtige heeft verkregen. Zelfs na deze uitspraak houdt de VMW, de grootste drinkwaterleverancier in Vlaanderen, echter staande dat de kans reëel is dat een voor de gemeenten gunstige oplossing zal worden bedongen.

Intussen vraagt de VMW haar vennoten in de eerste BTW-aangiften van 2006 nog geen historische BTW-recuperatie op te nemen. Om dit te verklaren stelt de VMW dat de Belgische wetgeving anders is dan de Europese en dat de federale BTW-administratie verplicht is de Belgische wetgeving te volgen en toe te passen. Tevens stelt de VMW dat er drie jaar tijd is om de historische BTW te recupereren.

Mijnheer de minister, hoe staat u als voogdijminister van de steden en de gemeenten tegenover de vraag om de historische BTW voor investeringen in de waterzuivering voor drie jaar te recupereren? Kent u het standpunt van federaal minister Reynders, verantwoordelijk voor de BTW-administratie?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Matthijs, in principe sta ik daar achter, en hoop ik dat de gemeenten inderdaad de BTW kunnen recupereren. Alle nieuwe inkomsten die ze zo kunnen genereren, kunnen alleen maar helpen om hun rioleringsprogramma sneller uit te voeren of eventueel andere nuttige of noodzakelijke investeringen te doen.

Ik heb hierover directeur-generaal Decoster geraadpleegd, die verantwoordelijk is voor steden en gemeenten. De gemeenten zijn nog maar pas BTW-plichtig en ze kunnen moeilijk BTW recupereren die ze niet betaald hebben. Ze hebben op die investeringen geen BTW betaald, en kunnen hem dus niet recupereren, ook geen drie jaar terug. Ze kunnen dat pas doen als ze een inhaalbeweging doen en die BTW eerst bijstorten, om hem dan vervolgens terug te vragen. Dat lijkt me te gek voor woorden.

Met het principe heb ik echter geen moeite. Ik zal dan ook schriftelijk contact opnemen met minister Reynders, want alleen hij kan de beslissing nemen. De BTW is en blijft immers een federale aangelegenheid. Het zou goed zijn daarover tot een duidelijke regelgeving te komen.

Ik herhaal dat de gemeenten pas heel recentelijk BTW-plichtig zijn geworden, en slechts BTW kunnen recupereren voor zover ze er betaald hebben. Vroeger

hebben ze investeringen gedaan zonder aan de BTW-plicht onderworpen te zijn.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de minister, dat klopt, maar op de rioleringswerken die vroeger werden uitgevoerd, hetzij door de gemeenten, hetzij met subsidies van de Vlaamse overheid, moest wel BTW worden betaald. Die konden ze niet recupereren. Nu zou dat wel kunnen. De VMW zegt nu dat, als een overeenkomst met hen wordt gesloten voor 1 januari 2006, de gemeente die BTW-plichtig wordt – en wij hebben daar in de gemeenteraad verschillende beslissingen voor goedgekeurd – veel kans maakt de BTW te kunnen recupereren.

Minister Marino Keulen: Dat gaat om het statuut van BTW-plichtige. Dat de BTW betaald wordt, is evident, maar ook het statuut is nodig, en dat is er pas onlangs. Zoals gezegd, zal ik hiervoor contact opnemen met minister Reynders.

Vandaag las ik in VVSG-week, de nieuwsbrief van de VVSG aan haar leden, het volgende: ‘Om te vermijden dat gemeenten ook de BTW op investeringen in rioleringen van voor 2005 gedeeltelijk gaan terugvorderen, kwam er op 20 december een beslissing van de BTW-administratie dat dit vanaf 1 juli 2005 niet langer kan.’ Dat is pas onlangs bekendgemaakt.

We hebben er geen belang bij elkaar te proberen te overtuigen terwijl we allemaal vinden dat alle extra financiële middelen voor de gemeenten alleen maar de dienstverlening aan de bevolking ten goede kunnen komen. Ik zal dan ook zeker contact opnemen met de federale minister van Financiën.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de minister, de gemeenten hebben op het einde van vorig jaar nog vlug beslissingen genomen. Er is hun immers gezegd dat, als ze vlug zouden beslissen, de mogelijkheid bestond dat de BTW van de drie voorgaande jaren gerecupereerd zou kunnen worden. Het leek me onlogisch, maar het zou goed zijn klaarheid te brengen in de zaak. Ik hoop dan ook dat u me de brief aan minister Reynders kunt bezorgen.

Minister Marino Keulen: Ik ben niet verantwoordelijk voor de VMW, maar het is inderdaad gezegd. Ik heb altijd gezegd dat ik in Brussel de advocaat van de lokale besturen wil zijn. Ik zal het dan ook niet nalaten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
